

خط امام(ره) و چماقی به نام حزب توده

۹ تیر ۱۳۹۳ ساعت ۱۴:۱۲

آنچه که «حزب‌الله» را از کوران این حادثه به سلامت عبور داد، نحوه موضع‌گیری سنجیده و ظریف امام خمینی بود. امام با نشان دادن خط مشی اصولی به حزب‌الله، به گونه‌ای جریان مردمی حزب‌الله را در وقایع این مقطع، پیش‌تاز نمود.

در کتاب نبردهای شرق کارون در مورد کارشکنی سیاسیون داخلی در برهه‌ای که کشور درگیر جنگ با دشمن بیگانه هم بود آمده است:

در برابر جبهه ضدانقلاب، جریان «خط امام» قرار داشت که ارزش‌های بنیادین انقلاب بر این جریان حاکمیت داشته و تشکل پیروان امام خمینی را شامل می‌گردیده است. طی مقطع زمانی خرداد تا مهر ۱۳۶۰، حرکت جریان خط امام در چند محور، با وجوه و ابعاد بعضاً متفاوت، صورت گرفت: از یک‌سو نیروهای این جریان مسئولیت حفظ و حراست از ارزش‌ها و معیارهای انقلاب را برعهده داشتند و در همین زمینه وظیفه سازمان‌دهی نیروها بر علیه ضدانقلاب مسلح و همچنین مقابله با ترورها و شناسایی عوامل تروریست و... را در مناطق مختلف به انجام می‌رساندند. از سوی دیگر رفع مشکلات معیشتی و روزمره مردم و اداره امور جاری کشور و مقابله با کارشکنی‌های داخلی و خارجی، دیگر وظیفه و رسالتی بود که بر عهده جریان خط امام بالاخص در مقطع زمانی مورد نظر بود. مسئله و وظیفه مهم و اساسی دیگری که این جریان خود را موظف به انجام آن به عنوان تکلیفی الهی و شرعی می‌دانست اداره دفاع مقدس و تقویت سنگرهای جنگ تحمیلی بود که هم به لحاظ تدارک نیروی انسانی مورد نیاز و هم به لحاظ تامین نیازمندی‌های تدارکاتی و لجستیکی در این ارتباط خود را موظف می‌دانست. در میان همه این وظایف و مسئولیت‌ها، آنچه طی مقطع زمانی خرداد تا مهر ۱۳۶۰، بیش از بقیه رخ می‌نماید، اقداماتی بوده که نیروها و تشکل‌های خط امام بر علیه جبهه و جریان ضدانقلاب به انجام رسانده‌اند.

۱- «حزب‌الله» و گروه‌های حامی انقلاب

اگر بخواهیم جریانی که به صورت گسترده و همه‌جانبه به رویارویی و مقابله‌ای جدی با ضدانقلاب مبادرت ورزید و طی مقطع

زمانی مذکور حضوری فعال در صحنه کشور داشت، معرفی نماییم باید بگوییم که: «مردم» به طور عام و «حزب‌الله» به طور خاص در شهرها و پشت جبهه‌ها سنگرهای دفاع از حریم مقدس انقلاب اسلامی را گرم نموده و با نثار جان و مال خویش، بی‌دریغ، برخوردی مکتبی با ضدانقلاب از خود نشان دادند. تشکلی که هیچ نام و نشانی نداشت الا شعار «حزب فقط حزب‌الله» - رهبر فقط روح‌الله» و حول این محور به راهپیمایی پرداخته و با حضور خویش در صحنه مراتب تبعیت از امام خمینی را به نمایش می‌گذاشتند. نیروهای این جریان وابستگی گروهی به هیچ حزب و جناح و سازمانی نداشتند و از قشرهای مختلف جامعه و طبقات مستضعف اجتماع تشکیل می‌شدند. هیچ مکان رسمی و مشخصی و هیچ آرمی نداشتند. هر جا و در هر نقطه‌ای که برای برخورد با ضدانقلاب نیاز بود با ساده‌ترین وسیله نقلیه خود را به آن امکان و نقاط می‌رساندند. در شناسایی خانه‌های تیمی و کشف آنها، زیر نظر قرار دادن تردهای مشکوک، جلوگیری از حمل و نقل سلاح و مهمات ضدانقلاب و...، نیروهای جلودار، همین «حزب‌الله» بود. مواضع حزب‌الله شامل همان مواردی می‌شود که امام خمینی طی بیانات و سخنرانی‌های خود اعلام می‌فرمودند. اما نکته‌ای که بسیار جالب توجه بود تبلیغات جبهه ضدانقلاب بر علیه جریان خط امام بود که همه حرکات و اقدامات این نیروهای مردمی را منتسب به حزب جمهوری اسلامی، که یکی از گروه‌ها و تشکل‌های مدعی پیروی از امام خمینی در آن دوران بود، می‌نمود.

بدیهی است منتسب ساختن انگیزه اقدامات و مواضع یک جریان خودجوش و مردمی و فراگیر به مواضع یک حزب و گروه خاص هم باعث محدود نشان دادن آن جریان است و هم باعث می‌گردد که جریان حزب‌الله در دامی که به واسطه این تبلیغات مسموم برایش پهن شده بود بیفتد و به یکی از دو راه گام نهد یا برای رفع نمودن این «اتهام» ناچار به «دفاع از خود» شود که در این صورت داخل جبهه انقلاب و «خط امام» تشتت و صف‌بندی و ائتلاف ایجاد می‌گشت و این مسئله برای ضدانقلاب حائز اهمیت بود؛ و یا به راه دوم که محدود بودن عده و عقاید و مواضع خود است قدم بگذارد که این مسئله نیز برای ضدانقلاب موفقیت فوق‌العاده را به همراه داشت که تبلیغات ناصواب آنها را جامه صحت می‌پوشاند و «باطل» آنها را «حق» جلوه می‌داد.

آنچه که «حزب‌الله» را در این عرصه یاری نمود و از کوران این حادثه و ابتلا به سلامت عبور داد، نحوه موضع‌گیری سنجیده و ظریف امام خمینی بود. امام با نشان دادن خط مشی اصولی به حزب‌الله، به گونه‌ای جریان مردمی حزب‌الله را در وقایع این مقطع، پیش‌تاز نمود که بقیه گروه‌ها و احزاب را نیز قوت و قدرت جریان حزب‌الله در بر می‌گرفت و در واقع برای عقب‌نماندن از حرکت شتابنده و انقلابی جامعه، ناچار از هماهنگ ساختن خود با این حرکت انقلابی می‌شدند. این مسئله آثار جانبی و مستقیم دیگری نیز به همراه خود داشت که از آن جمله می‌توان به این نکته اشاره کرد که گروه‌های منحرفی همچون «حزب توده ایران» و «جنبش مسلمانان مبارز» و «چریک‌های فدایی خلق - اکثریت» در این وانفسای درگیری میان «خط امام» با جریان ضدانقلاب، خود را به عنوان حامیان «خط امام» معرفی و تبلیغ می‌نمودند و این تبلیغات، حربه‌ای زهرآلود را به ضدانقلابیون می‌داد که آنان جریان را آلوده به انحرافات این چنینی معرفی نمایند. برخورد اصولی امام خمینی در نشان دادن جهت‌گیری‌های اصلی حزب‌الله باعث گردید که در این مقطع حزب توده ایران و چریک‌های فدایی خلق - اکثریت - به موضع‌گیری‌هایی کاملاً انفعالی و مغایر با رنگ و بوی صدرصد مکتبی و حزب‌الله و خط امام کشیده شوند و نیز «جنبش مسلمانان مبارز»، نشریه خود را در این برهه به وضعیتی نامتعادل کشاند. به طوری که نشریه «امت» در ابتدای راه برخورد حزب‌الله با ضدانقلاب، در ۲۲/۴/۱۳۶۰ در سرمقاله‌ای با عنوان «در دفاع از موجودیت انقلاب از پیامبر درس بگیریم»، از میان برخوردهای پیامبر اکرم(ص)، ندای «الیوم یوم المرحمه»

ایشان را مناسب برای وضعیت به وجود آمده اعلام کرد و اعدام تروریست‌ها و بمب‌گزاران را محکوم نمود. و در شماره‌های بعدی خود نیز مشغول زیگزاگ‌زدن شده و در «امت» ۲/۶/۱۳۶۰ طی سرمقاله‌ای با عنوان «درباره راست‌روی و چپ‌روی»، سازمان مجاهدین خلق را از حرکت عجولانه جهت رسیدن به جامعه توحیدی برحذر می‌دارد!

به عبارت صریح‌تر، برخوردهای مکتبی حزب‌الله با وقایع و رخداد‌های این مقطع، جنبش مسلمان مبارز را عاجز از همراهی صدرصد با «خط امام» در این برهه می‌نماید و عملاً فریب تبلیغاتی این گروه را - که خود را در عداد گروه‌های خط امام القا می‌کرد - نقش بر آب نمود. بدیهی است برای آنکه حزب توده و چریک‌های فدایی خلق نیز، تزویر تبلیغاتی‌شان در «خط امام» جا زدن خود، رسوا گردد نیاز به اقدامی عملی و حساب‌شده داشت زیرا اگر برخورد با ضدانقلاب صرفاً محدود به برخوردی سیاسی می‌شد اینان نیز مدعی همراهی با نیروهای خالص پیرو خط امام می‌گردیدند. در این رابطه می‌توان ادعا کرد که بیانات امام در ۲۵/۳/۱۳۶۰ و فراخوان حزب‌الله به صحنه برخورد با ضدانقلاب در واقع این دو گروه را نیز عملاً منفعل ساخت و «خط امام» را از «چماقی به نام حزب توده» خلاصی داد. فراخوان امام خمینی در آن روز، فرمان دفاع از حریم قرآن و حکم الهی بود و مقابله با مرتدین، و پر واضح است که در حرکتی با چنین غلظت مکتبی و دینی، هیچ جایی برای «حزب توده» و «اکثریت» باقی نمی‌گذاشت و اینان هیچ توجیهی برای همراهی با خط امام در این رابطه نمی‌توانستند بیابند.

به هر حال، جریان قوی، منسجم، مردمی و فراگیر «حزب‌الله» در این مقطع، همه تشکل‌ها و گروه‌های مذهبی و اسلامی مدعی پیروی از خط امام را به دنبال خود می‌کشید و همه گروه‌ها و سازمان‌های اسلامی مانند: حزب جمهوری اسلامی، سازمان مجاهدین انقلاب اسلامی، نهضت زنان مسلمان، جامعه روحانیت مبارز و... در واقع متغیرهایی از تابع جریان «حزب‌الله» به رهبری امام خمینی بودند و تشکل خاصی توانایی هدایت این جریان را نداشت

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۲۷۴۱۲/توده-حزب-نام-چماقی-ره-امام-خط>